

**mundikat
Magazine**

**BKC: start van
een jubileumjaar**

**World Cat Congress
in Nederland**

**Ongewenste
dekking**

**Uitgelicht
Cattery Meulicats**

**Genetica rond
de echt gevlekte kat**

Cattery Meulicats

TEKST & FOTO'S: NANDA ALSTEDE

Uitgelicht...

Op weg naar cattery Meulicats in Zevenaar, bedacht ik me hoe bevoorrecht ik eigenlijk ben om voor elk magazine een cattery met weer een ander kattenras te mogen interviewen en zo in de gelegenheid te zijn de katten niet alleen in een showkooi te zien, maar in 'het echt' mee te maken. Te zien en te ervaren hoe een kattenras in werkelijkheid is. Voor mij was het dit keer een openbaring!

Mischa en Dick Grob, eigenaars van cattery Meulicats (genoemd naar de straat waar zij wonen), fokken Ocicats; een ras dat ik slechts kende van shows. Ik vond ze altijd mooi van uiterlijk maar heb nooit geweten hoe geweldig léuk deze katten zijn. Ze beschikken precies over die eigenschappen die ik zo in katten waardeer, wat niet zo heel vreemd is wanneer je bedenkt dat dit ras is ontstaan uit een kruising tussen een Siamees en een Abessijn. Helemaal 'mijn' rassen!

Mischa en Dick wekken de indruk dat zij gepokt en gemazeld zijn in de fokkerij. Ze hebben een behoorlijk aantal poezen en twee dekkaters, waardoor je denkt te maken te hebben met jarenlange, ervaren fokkers. Ze fokken echter pas 3 jaar, maar hebben hun zaakjes goed op orde.

Dick brengt het als volgt onder woorden: 'We zijn niet meer piepjong en zijn eigenlijk aan een soort inhaal-slag bezig'. Ze gaan uiterst zorgvuldig te werk en maken een studie van het ras en van alles wat met het fokken samenhangt.

Ze hebben zich zelfs hard gemaakt voor de oprichting van de Nederlandse Ocicat Ras Vereniging, kortweg NORV, en deze functioneert al heel behoorlijk. Op mijn vraag waarom ze voor de Ocicat gekozen hebben, ver-

tellen zij dat ze aanvankelijk alleen huis-tuin-en-keuken katten hadden.

Op de paasshow van Mundikat in 2002 zagen ze Ocicats en ze waren op slag verliefd op dit ras.

Ze waren ervan overtuigd dat ze ooit Ocicats zouden hebben, maar er waren nog vier oudjes thuis die ze niet wilden belasten met een Ocicat-kitten.

Zoals het echter soms helaas met dieren gaat, stierf de een na de ander en zo kon het gebeuren dat er het jaar daarna zowel een mackerel Brits Korthaar Gizmo (Odysseus van Puur Gout) als twee Ocicats, Darry Goobita Yangatin en Geryon Oci van Diem (thans beide ex-kater) bij hen kwamen wonen.

In 2005 werd het kattenbestand aangevuld met twee Ocicat poesjes, Escoburg Susy en Brandy en in 2006 kwamen er een kater, Moirai Fireworks uit USA en nog een poesje, Escoburg Chiara bij. Cattery Meulicats was geboren...

Over wat nu precies een Ocicat is, vertelt Mischa het volgende: 'Het ontstaan van de Ocicat is eigenlijk een aaneenschakeling van goed uitgedeelte "ongelukjes". Virginia Daly, een fokster van Siamezen uit het Amerikaanse Michigan, wilde begin jaren 60 van de vorige eeuw, een Siamees met Abessijnse points fokken. Hiertoe kruiste ze een Abessijn kater met een sealpoint Siamees.

De kittens leken allen op Abessijnen dus niet de beoogde Siamezen met Abessijn points. Een vrouwtje uit het nest werd later gedekt door een chocolate point Siamees. In dit nest was, naast de gewenste Siamezen met Abessijn (tabby/lynx) point, een vreemd kitten aanwezig. De dochter van de fokster vond dat het kitten haar aan een Ocelot deed denken

en zij bedacht de naam Ocicat. Het kitten zou uitgroeien tot een grote ivoorkleurige kat met grote gouden stippen genaamd Tonga. Tonga beantwoordde echter niet aan het doel van mevrouw Daly en werd dus als huiskat voor 10 dollar verkocht aan een student medicijnen onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat Tonga te zijner tijd zou worden gecastreerd. Enige tijd later kwam mevrouw Daly in contact met dr. Clyde Jeeler van de universiteit van Georgia.

Hij liep al een poosje rond met het idee een kat te fokken die leek op de uitgestorven Egyptische vissende kat en probeerde andere fokkers enthousiast te maken voor het idee. Dr. Jeeler vond dat het mooie, onalldaagse vlekkenpatroon van Tonga mogelijkheden bood en vroeg Virginia Daly erover na te denken Tonga als stamvader voor een fokprogramma in te zetten. Ze vond het echter

niets. Ze was Siamezenfokster en had geen zin een nieuw ras op poten te zetten.

Gelukkig voor de Ocicat veranderde ze van mening en de ouders van Tonga kregen opnieuw een nestje, waarin opnieuw een prachtig getekend spotted katertje zat. Dit kitten behield ze en noemde het Dotson. De stamvader van de Ocicat.

Natuurlijk gaat de ontwikkeling van een ras niet vanzelf. Daarvoor heb je een aantal zeer betrokken fokkers nodig die een ras verder willen

ontwikkelen. Een aantal van deze fokkers van het eerste uur hebben de American Shorthair toegevoegd.

Dit ras zorgde voor het zilver gen en de stevige bouw. Het duurde echter nog ruim twintig jaar voordat in 1984 de eerste rasclub werd opgericht. Vanaf dat moment ging het snel voorwaarts.

Het aantal geregistreerde Ocicats in de VS nam toe. In 1987 kreeg het ras zijn felbegeerde kampioensstatus.

In die tijd werd besloten, de Siamezen en de American Shorthair te weren uit

het fokprogramma en werd het verboden deze rassen te gebruiken voor de fok.

Nu is het alleen toegestaan de Abessijn in te kruisen.

De Ocicat is in de Verenigde Staten een erg populair ras geworden en staat daar hoog in de katten top 10.

Inmiddels wordt het ras naar vele

landen geëxporteerd: Australië en Nieuw Zeeland, Scandinavië, Japan, Zuid Afrika, Spanje, Italië, Duitsland, België en Nederland.

De FIFe erkende de Ocicat volledig per 1 juni 1992 op de Algemene Vergadering te Budapest, tegelijk met de Egyptian Mau. Allen hebben de Ocicat in het hart gesloten. De Ocicat heeft overigens niets te maken met de Egyptische vissende kat. De eventuele gelijkenis is puur toevallig. Ook is er geen sprake van enige overeenkomst met het genetisch materiaal van een Ocelot.

De Ocicat is een kat ontstaan door menselijk ingrijpen en heeft alleen zijn schitterende gevlekte vacht gemeen met zijn wilde soortgenoten.

Het is een echt gevlekte kat en mag alleen met vlekkenpatroon in de vorm van duimafdrukken geshowd worden. De erkende kleuren zijn zwart (men noemt dit ook wel tawny), blauw, chocolate, lilac, cinnamon en fawn en deze kleuren tevens gecombineerd met zilver. De oogkleur varieert van koperkleurig tot groen.'

Aan mij inmiddels de taak om de kattendames en -heren op de foto te zetten. Ik ben langzamerhand wel het een en ander gewend en weet heel goed dat het niet eenvoudig is katten op het juiste moment en in de gewenste houding te fotograferen. Maar deze Ocicats slaan álles!

Wat een spring-in-'t-velde zijn dit! Geen moment kunnen ze stilzitten en hun orenspel vertoont veel overeenkomst met dat van paarden. Constant in beweging.

Maar ik heb geduld... en als de kater CH Meulicats Denzel, nieuwsgierig als hij is, even wil bekijken wat er in de stenen zuil zit die in de tuin staat ...heb ik mijn gelukshot te pakken!

Wat een fascinerende katten zijn dit. Ze hebben die prachtige 'wild look', maar zijn verre van wild. In tegendeel, ze zijn heel lief en makkelijk en vooral heel nieuwsgierig.

Ik word dan ook aan een uitgebreide inspectie onderworpen alsmede alle

attributen die ik bij me heb. Het lijkt wel of ik thuis ben, waar ook van die nieuwsgierige Aagjes rondlopen, die, net als de Ocicats, regelmatig in mijn nek zitten. Kortom, een ras om van te houden!

De poezen Escoburg Brandy, een prachtige cinnamon spotted dame, CH Escoburg Suzy, Meulicats Gigi en CH Escoburg Chiara dartelen om me heen en ik vermoed dat ik heel veel foto's zal moeten wissen.

Wie zich wel rustig, braaf en heel geduldig laten portretteren zijn de Brit Gizmo en de 15-jarige huiskat Tijger. Tijger was ooit, toen hij bij Mischa en Dick kwam wonen, een angstig dier. Hij was mishandeld en vertrouwde de mens niet meer.

Daarvan is nu niets meer te merken. Hij is heel lief en aanhankelijk en als ik hem aai, begint hij onmiddellijk te spinnen. Tenslotte leg ik ook nog de tweede, zwart gevlekte, dekkater Ozspots Barwon (import uit Australië) op de gevoelige plaat vast.

Hij ziet er indrukwekkend uit en heeft prachtige spots. Hij heeft echter een klein hartje en hij vindt mij toch wel een beetje eng. Niettemin poseert hij toch zoals het een nette Ocicat betaamt en ik ben tevreden over het uiteindelijke resultaat.

Mischa en Dick zullen aanwezig zijn op de paasshow in Arnhem in 2009, dus we kunnen afscheid nemen met een 'tot ziens'!

Website Meulicats:

<http://meulicats.nl/indexNL.htm> -

Website NORV: <http://www.norv.nl/>

